

AHOL LÉTEZNEK CSODÁK

Szöveg: Vida Ferenc

Több mint másfél évtizede támogatja a Kolping Family Resort az életveszélyesen beteg gyerekek kívánságait teljesítő Csodalámpa Alapítványt, melynek keretében mára több mint 30 család élhetett át a Bobóország-élményt. Patzauer Évával, a Csodalámpa Alapítvány ügyvezetőjével beszélgettünk.

Patzauer Éva, a Csodalámpa Alapítvány ügyvezetője

Hogyan és mikor kerültetek kapcsolatba a Kolping Family Ressorttal?

Sok-sok évvel ezelőtt. Az első kolpingos kívánságteljesítés még 2009-ben történt, innentől kezdve pedig nem volt megállás! Azóta legalább 30 gyereknek, pontosabban inkább családnak segített a Kolping Family Resort. Sokszor egészen kicsi, három-négy éves gyerekek mennek Bobóországba, és nem kell mondani, mindegyikük imádja!

Emlékszel még arra, ki volt az első gyerek?

Egy négyéves kisfiú mondta azt először nekünk, hogy ő Bobóországba szeretne menni. Mi szerencsére rögtön tudtuk, hol kell keresni ezt az országot. Ő nagyon jól érezte magát ott, ennek híre pedig gyorsan terjedt a gyerekek között. Fontos tudni, hogy mi nagyon beteg gyerekekkel foglalkozunk, akiknek a családjuk „beleszegényedik” ebbe a helyzetbe – hiszen az anyukák a gyerek mellett kell hogy legyenek, a családnak

így jellemzően egy fizetésből kell megélnie. Bobóország abból a szempontból is különleges hely, hogy itt nemcsak a gyerekeket, hanem az egész családot nagy örömmel látják, függetlenül attól, hogy az éppen hány főből is áll. Ez a fajta szabad együttlét plusz lelki erőt ad a beteg gyerekeknek, ahogyan az is, hogy itt egészséges gyerekeket látnak maguk körül.

Évente hány beteg gyerek kéri a Csodalámpa Alapítványtól a bobóországi látogatást?

Személy szerint is nagy örömmre szolgál, hogy bár van egy elméleti keretünk arra, hány családot küldhetünk a Kolping Family Ressortba, ez csak elméleti megkötés: minden Bobóországba vágyó gyerek eljut oda. Ezzel a nagylelkűséggel persze nem szeretnénk visszaélni, de azt mi is érezzük, hogy gyorsan terjed Bobóország jó híre. Ott egy kicsit mindenki el tud feledkezni a betegségről és egyszerűen csak jól tudja érezni magát. Köszönjük, hogy vagytok!

Minek köszönhető ez a népszerűség?

Elsősorban annak, hogy a kórházban lévő gyerekek beszélgetnek egymással, és elmesélik a másinak a saját élményeiket. Bobóországról pedig mindenkinek sok-sok szép emléke van.

22 évvel ezelőtt alapítottátok meg a Csodalámpa Alapítványt a férjeddal és néhány barátotokkal.

Megfordult a fejetekben, hogy mostanra ekkorára tud nőni ez a szervezet?

Akkor még mindez fel sem merült bennünk. Az évek múlásával „sajnos” egyre nagyobb igény lett ránk, egyre többen jelentkeztek hozzánk. Először csak budapesti kórházakban fekvő gyerekeknek segítettünk, majd sorra jöttek a vidéki nagyvárosok. Az első évben még mindössze két kívánság teljesült – igaz, novemberben alakultunk –, majd a következő évben már 56. Tavaly 328 kívánságot sikerült teljesítenünk. Az egyik oldalon végtelenül szomorú, hogy ennyi beteg gyerek van, a másik oldalon viszont nagyon jó érzés, hogy tudunk rajtuk – legalább egy kicsit – segíteni.

Milyen kérései vannak ma a gyerekeknek?

Nyilván nem mindig könnyen teljesíthetők! A legnehezebb a híres emberekkel való találkozás összehozása, ezeket előtte legalább egy évig szervezzük. De a leghetetlenebbnek tűnő kérések teljesítésének is ugyanolyan lelkesedéssel indulunk neki, mint a legelején.

Milyen út vezet egy kívánság teljesítéséhez?

Önkénteseink hetente meglátogatják a kórházban lévő gyerekeket, beszélgetnek velük és megbizonyosodnak arról, hogy az elhangzott kívánság valóban az ő kívánságuk legyen. A kívánság teljesítéséhez – és a teljesítés időzítéséhez – az adott gyerek kezelőorvosának is hozzá kell járulnia. A legtöbb gyerek informatikai eszközt kér: laptopot, játékgépet, telefont, tabletet stb. Ennek az az oka, hogy ők rengeteg időt

– akár éveket is – töltenek kórházban vagy otthon, a négy fal között, ahol ezekkel az eszközökkel tudják elütni az időt. Sokan kérnek azonban utazásokat is – például Bobóországba vagy külföldi focimeccsre –, influenzaszerekkel, zenekarokkal szeretnének találkozni, Disneylandbe menni. Vannak, akik csak egy könyvet kérnek, vannak, akik egy kutyát – ez utóbbi komoly rákészülést igényel a család részéről is. És persze időről időre akadnak szokatlan kérések is – egy kislány például egy tehenet kért.

Milyen betegségekkel küzdenek ezek a gyerekek?

Sokuk esett át transzplantáción, ami után 100 napon át be vannak zárva egy szobába. Abban a helyzetben valóban egy laptop jelenti az egész világot. A Csodalámpa Alapítvány körébe került gyerekek valamennyien életveszélyesen betegek. Körülbelül egynegyedük küzd valamilyen daganatos betegséggel. Szerencsére a látóterünkbe került gyerekek döntő többsége – 85-90 százaléka – meggyógyul.

Mennyire van felkészülve a Kolping Family Resort a betegséggel küzdő gyerekek fogadására?

Teljes mértékben! A nehézséget inkább az időzítés szokta jelenteni, de az orvosok is felkészítik ezeket az időszakokra a gyerekeket. Ha pedig esetleg bármi komoly gond van, van kórház a közelben. Ez külföldön nem mindig ennyire egyszerű.

Milyen visszajelzések érkeznek a családoktól ezekről a külföldi utazásokról?

Sok gyerek szülője soha életében nem utazott messzebbre és kevesen is beszélnek közülük nyelveket – mások mellett ezért is tart velük egy önkéntesünk. Ebből azért adódnak olykor problémák, de ezeket kezeljük. És a szülőket is megértjük, hiszen ezek azok a pillanatok, amikor végre ők is kicsit kiszakadhatnak abból az élethelyzetből, amelyben jellemzően hosszú évek óta vannak.

**Légy részese
Te is
a csodának!**

www.csodalampa.hu

